

PRIZOR IX

Nič ni bilo na mizi
a roke so ji vročično
prestavljale zadeve
ki mu jih je hotela povedati

Sedela sta pri mizi
a ona je klečala
na klečalniku dogodkov
in nadangeli so vse više
dvigali njeno spoved
in obraz so ji zakrivali
lasje obupa
in govorila je tiho
izza zavese mraka

In vzdigoval jo je
in spet posajal
na stol sporazumevanja
a ni odpustil

Stanisław Grochowiak**GOSPE**

Rad iz tvoje pločevine
pijem grenek čaj, gospa,
rad pobožam ti podgano,
kadar se mi k nogam splazi –

ali pa kramljam z grebljico
in karbidovko ozmerjam:
ordinarna to je dama,
ni v okras tvojemu dvoru.

Lepo res imaš nemarnost,
iz pajkov zlih astronomijo,
s temno ječo svoje shrambe,
kjer ti bočnik mre na kavljih.

O gospa fevdalna moja,
hvalim tvoje domovanje,

večni fevdnik tvojih las,
zvest vazal tvojega rebra.

POVABILO NA LJUBEZEN

Bodi v polsnu Zdaj pa bodi siva
Ob mladem licu bo to po golobje
Bodi napeta Le z obrazom golim
Ki sij ga neti pa spet senca umiva
Bodi o svitu In zdaj bosa bodi
Teci skoz srež kot skozi nizek ogenj
Bodi zgubljen Motajo se noge
Kot dim pri tleh ali kot srna blodi

Bodi upehana Zdaj bodi stara
Stopicajoča z rožnim vencem v krogu
Suha in ujedljiva
Okorna – preokrogla

Z lasuljo
V zboru
V jezi
In z očali

Prihajam k tebi skozi trhle sne
V svinčenih čevljih – s krono iz rje

Halina Poświatowska

* * *

pod drevjem – ljubezen
med ljudmi – ljubezen
v dežju
in v soncu
pregibala sem letne čase
dokler ni prišla
in zdaj
je le en letni čas
pomlad

* * *